

et Par Ord til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen. Det ærede Medlem udtalte, at det stod ikke rigtig godt til med min kirkehistoriske Viden. Jeg maa tilstaa, at jeg øser den af et Værk, som det ærede Medlem er Redaktør for, og som jeg maa beklage kun saa langsomt snegler sig frem, men jeg maa tilstaa, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, har givet mig en lille Smule Ængstelse, ikke med Hensyn til hans kirkehistoriske Viden, for jeg tror ærlig talt, det ærede Medlem ved uhyre meget Kirkehistorie, men med Hensyn til at holde Rede paa sin Viden. Det ærede Medlem beskyldte mig forleden Dag for at være en ivrig Byzantinist, det vil sige den stiveste, strammeste Statskirkemand, der endogsaa hævder Statens Ret til at blande sig i Kirkens inderste Anliggender — det betyder jo Byzantinist efter den samme gode Kilde, som jeg hidtil har benyttet —, men det ærede Medlem plejer at kalde mig Independent, og Independentisme betyder jo det stik modsatte, nemlig Stræben efter at hævde de enkelte Menigheders Ret og Protest mod enhver Indblanding her, saavel fra Statsmagtens som fra Kirkemagtens Side, Stræben hen imod uafhængige Menigheder. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det ærede Medlem paa een Gang kan kalde mig Byzantinist og Independent; de to Ting lader sig nu en Gang ikke forene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Jeg forstod ikke rigtig den ærede sidste Talers Glæde over at se et Parti i kirkelige Spørgsmaal til Dels splittet. Jeg troede, det var en almindelig Opfattelse indenfor alle Partier, at kirkelige Spørgsmaal delte Partierne paa tværs.

Der var imidlertid et andet Punkt, jeg heller ikke forstod; den ærede sidste Taler talte saa meget om, at Valget af de 200 Kapellaner skulde overtages af Menighedsraadene, men saa vidt jeg erindrer, var det ærede Medlem, da han var Kirkeminister, selv med til at tilbyde, at Besættelse af disse 200 Kapellanier overgik fra det direkte Valg til Menighedsraadene. Hvad der den Gang kunde være tilladeligt, maa vel ogsaa være tilladeligt nu.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Tange har Ordet for en kort Bemærkning.

Tange: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har gentagne Gange særlig omtalt Ryslingesagen. Jeg vil gerne, idet jeg er Medlem af den nye grundtvigske Menighed derovre, sige et Par Ord derom. Det ærede Medlem mener, at de Udtalelser, der forleden faldt fra en af mine Partifæller, det ærede Medlem Hr. Blang, var nogle frygtelige Udtalelser, og sagde: Saadan kan et Medlem af Venstre altsaa udtale sig, uden at en eneste af hans Partifæller finder Anledning til at tage Afstand fra ham. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil forlange, at vi, saa snart en Partifælle udtrykker sig paa en Maade, vi ikke er enige i, straks skulde staa op og tage Afstand. Hvis det kan trøste eller glæde det ærede Medlem, skal jeg gerne sige, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem Hr. Blang i hans Udtalelser. Netop som Medlem af den paagældende Valgmenighed ønsker jeg ikke, at Anerkendelsen fratages Pastor Rørdams Valgmenighed, og jeg tror, at jeg her taler ikke alene paa egne, men ogsaa paa den Menigheds Vegne, jeg er Medlem af. Vi ønsker ikke, at Anerkendelsen skal tages fra Ryslinge Valgmenighed. Vi er i høj Grad taknemmelige for, at Myndighederne, Biskoppen, Kirkeministeren og hvem det nu er, hidtil ikke har foretaget sig noget. Jeg tror nemlig ikke, at det ærede Medlem har Ret i den Opfattelse, at Forholdene har afklaret sig i de to Menigheder. Heller ikke i Ryslinge Valgmenighed har de afklaret sig saaledes, at man kan sige, at den nu har Krav paa at faa at vide, hvorledes den staaar. Forholdene er netop fremdeles i høj Grad uafklarede, og det bedste Bevis derfor er, at man stadig — det vil det ærede Medlem selv kunne overbevise sig om, hvis han tager derover — møder Folk, der fremdeles hævder, at de ikke er enige med Pastor Rørdam i hans Kristendomsopfattelse, men at de af rent personlige Grunde ikke ønsker at skille sig ud fra ham. Forholdet er fremdeles det, at der stadig, man kan næsten sige Uge for Uge, foregaar en Forskydning fra den gamle til den nye Valgmenighed. Det er det Forhold, vi ønsker skal faa Lov at bestaa saa længe som muligt, fordi vi tror, at den Kamp, der skal føres, skal udkæmpes af disse to Menigheder selv paa et helt aandeligt Grundlag. Men vi er paa den anden Side ganske klar over, at det til syvende og sidst ikke alene afhænger af den højtærede Kirkeminister og heller ikke af Biskoppen, hvorledes Myndighederne skal stille sig i det Forhold. Det afhænger